

[Birte Weiss]

Begrundelse

Spørgsmålet stilles i fortsættelse af arbejdsministerens svar på spørgsmål nr. S 350.

Svar (12/2 90):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Selv om Arbejdstilsynet undersøger mange af de alvorlige arbejdsulykker, vil der være ulykker (kvote 2, 82-85), som ikke bliver efterforsket af Arbejdstilsynet. Alvorlige ulykker behøver ikke altid at indebære en alvorlig overtrædelse af arbejdsmiljøloven, idet ulykkernes alvorlighed kan afhænge af et uheldigt samspil af forskellige faktorer. Desuden kan der forekomme ulykker, der medfører alvorlig skade, men som generelt er vanskelige at forebygge, f.eks. når en ansat saver sig i hånden med en håndsav eller ulykker som følge af fald på trapper.

Imidlertid finder jeg det væsentligt, at der skelnes mellem Arbejdstilsynets opgaver og virksomhedernes og sikkerhedsorganisationernes opgaver. Således har arbejdsgiveren pligt til at foranstalte undersøgelse m.v., hvis der opstår en arbejdsulykke eller et forgiftningstilfælde.

Virksomhedens sikkerhedsorganisation skal deltage i undersøgelsen og herunder søge at finde årsagen til ulykken og søge gennemført foranstaltninger, der kan hindre gentagelse. På de virksomheder, hvor der ikke er oprettet en sikkerhedsgruppe, skal arbejdsgiveren og medarbejderne foretage undersøgelsen.

Der burde således ikke forekomme ulykker, der ikke bliver undersøgt.

Spm. nr. S 429

Til *arbejdsministeren* (26/1 90) af:

Birte Weiss (S):

»Har en ulykkesramt (Arbejdstilsynets definition under kvote 2) retskrav på en efterforskning af enten politiet eller Arbejdstilsynet?«

Begrundelse

Spørgsmålet stilles i fortsættelse af arbejdsministerens svar på spørgsmål nr. S 350.

Svar (12/2 90):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Som nævnt i mit svar af 22. januar 1990 på spørgsmål nr. 56 (alm. del - bilag 53) af 9. januar 1990 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg om ulykkesundersøgelser har Arbejdstilsynet som kontrolmyndighed bl.a. pligt til at foretage nærmere undersøgelser, hvis der modtages klager og andre henvendelser om forhold, der må formodes at rumme arbejdsmiljømessige risici, eller hvis der på anden måde er begrundet mistanke herom. En arbejdsgivers anmeldelse af en arbejdsulykke anses ikke i sig selv for en henvendelse eller en klage. Om anmeldelsen giver anledning til undersøgelse af arbejdsulykken ved tilsynsbesøg, afgøres af kredsen ud fra en konkret vurdering og en prioritering i forhold til kredsens andre væsentlige arbejdsopgaver. Eksempler på, hvilke elementer der kan indgå i kredsens vurdering, er omtalt i mit svar af d.d. på spørgsmål nr. S 430 fra Birte Weiss (S).

Det kan tilføjes, at det bl.a. fremgår af Socialministeriets cirkulære af 19. august 1958 om samarbejde mellem politiet og Arbejdstilsynet, at politiet skal foretage anmeldelse til Arbejdstilsynet om forhold, der må antages at stride mod arbejdsmiljølovgivningen, og som måtte komme til politiets kendskab gennem klager eller ved undersøgelser af stedfundne ulykkestilfælde, brande, eksplosioner og lignende eller ved den almindelige patruljerende virksomhed.

Politiets anmeldelse skal ske til den lokale tilsynskreds ved fremsendelse af en genpart af den optagne politirapport eller - i tilfælde af øjeblikkelig fare - ved en telefonopringning.

Spm. nr. S 430

Til *arbejdsministeren* (26/1 90) af:

Birte Weiss (S):

»Efter hvilke kriterier afgøres det, om en efterforskning af ulykker (Arbejdstilsynets definition under kvote 2) kan anses for at være af særlig præventiv karakter?«

Begrundelse

Spørgsmålet er stillet i fortsættelse af arbejdsministerens svar på spørgsmål nr. S 350.

Svar (12/2 90):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):